

ה"ט 26351/10/17 - נרקיס דאודי, אילן דאודי נגד סימה לוי, עזרא לוי

בית משפט השלום בבית שאן

ה"ט 26351-10-17 דאוד ואח' נ' לוי ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני מבקשים	כבוד השופט אדהם ספדי
נגד משיבים	
	1. נרקיס דאודי
	2. אילן דאודי
	1. סימה לוי
	2. עזרא לוי

החלטה

1. בפני בקשה על-פי חוק מניעת הטרדה מאיימת, התסס"ב-2001.

2. הצדדים הינם שכנים המתגוררים בבית משותף ברחוב יעקוב מרכוס בבית שאן. המבקשת מס' 1 (להלן: "המבקשת") מתגוררת בקומת הקרקע שכפי שהוברר צמודה אליה חצר. מעל דירת המבקשת מתגוררות שתי משפחות: משפחת לוי ומשפחת רחמים. לדירת משפחת לוי ישנה מרפסת קטנה ביותר ונמצאת מעל אחת הפינות של חצר המבקשת.

3. המבקשת ובנה, המבקש מס' 2 (להלן: "המבקש"), פנו לבית-המשפט בבקשה להוציא צווים למניעת הטרדתם בידי המשיבים. על-פי הנטען בבקשה, המשיבים זורקים לכלוך (שערות כלבים ושאריות אוכל - כך על-פי הנטען) לחצר ביתה של המבקשת מזה שנים. לטענת המבקשים, כשהם יושבים במרפסת לאכול (אם כי יותר מדויק לומר שהמדובר בחצר ולא במרפסת), עומדת המשיבה מס' 2 (להלן: "המשיבה") במרפסת ביתה שמעל חצר המבקשת ומתחילה לנער את הסדינים והשטיחים וכך שערות של הכלבים שהיא מגדלת בביתה נכנסות לתוך הפה.

4. מאחר והצדדים ידועים לי מבקשה קודמת - גם היא על-פי חוק מניעת הטרדה מאיימת - שבגדרה הוצא בהסכמת הצדדים צו הדדי [ה"ט 7269-07-17], בדיון שהתקיים בפני ביום 17/10/2017 במעמד המבקש בלבד הוא התבקש לפרט מהו האירוע החריג שהביא להגשת הבקשה החדשה וזה טען כי ביום 13/10/2017 ובשעה שהמשפחה הגדולה התארכה אצל המבקשת ואלה ישבו בחצר ואכלו, החלה המשיבה לנער את הסדינים והשטיחים ושערות הכלבים שהיו עליהם נכנסו לתוך האוכל. בתום הדיון ניתן על-ידי צו ארעי למניעת הטרדה מאיימת במעמד צד אחד.

5. ביום 23/10/2017 התקיים דיון במעמד שני הצדדים. המבקש חזר על אותו אירוע שאירע לטענתו בערב החג. מטעם המבקשים התייצבו שני עדים נוספים: מר יוסף דאודי - בנה של המבקשת ואחיו של המבקש, וכן גב' ליבנת ממן - בתה של המבקשת ואחותו של המבקש.
6. העד יוסף דאודי העיד בעיקר על מה שהיה אֲחֵרִי מתן הצו הארעי במעמד צד אחד ומסירתו למשיבים. לשאלתי הוא השיב "אני עשיתי חג בבית, לא ידוע לי על אירוע חריג שהיה בחג" (עמ' 4 לפרוטוקול, שור' 26). עד זה לא הזכיר אותו אירוע נטען שבשלו הגישו המבקשים את בקשתם. להשלמת התמונה יצוין כי עד זה העיד שהוא רווק ומתגורר עם אמו - המבקשת (עמ' 4 לפרוטוקול, שור' 25).
7. גם העדה ליבנת ממן התייחסה בעדותה לבעיה הכללית של ניעור הסדינים והשטיחים עלידי המשיבה, אך גם היא שללה קיומו של אירוע חריג במהלך החג ולדבריה "במהלך החג הייתי אצל אמא, תמיד אני אצלה. לא היה משהו חריג במהלך החג. לא היה אירוע חריג עם המשיבים במהלך החג ובערב החג" (עמ' 5 לפרוטוקול, שור' 15 - 16).
8. כאן המקום לציין כי במהלך עדותו של המבקש, שני העדים הנוספים מטעמו המתינו מחוץ לאולם ביהמ"ש.
9. המבקש שביקש להשלים עדותו לגבי האירועים שהתרחשו לאחר המצאת הצו למשיבים, נשאל עלידי אודות פשר העובדה שהעדים מטעמו לא ידעו לציין התרחשותו של אירוע חריג במהלך החג, שזה למעשה הטריגר שהביא להגשת הבקשה, והלה טען ששני האחים הנ"ל לא היו נוכחים בעת האירוע אלא הגיעו מאוחר יותר (עמ' 6 לפרוטוקול, שור' 16 - 18). אלא שלמרות שלטענתו הוא סיפר להם על שהיה (שם, שור' 22 - 23), הם לא ידעו לספר על כך מאומה במהלך עדותם, אף לא כשנשאלו עלידי במפורש אם היה אירוע חריג במהלך החג.
10. בהקשר זה יש גם לזקוף לחובת המבקשים אי-הבאת עדים רלוונטיים שהיו עדים לאירוע הנטען (אחות אחרת של המבקש בשם ורד, בעלה שי ואחותה של המבקשת שעל-פי הטענה גם היא התארכה אצלם).
11. המבקשים גם לא סיפקו הוכחה לטענתם מלבד עדות המבקש לגבי האירוע הספציפי הנטען ועדות שני אחיו לגבי הבעיה הכללית, ובכלל זה לא הובאו לי תמונות של האוכל המלוכלך על אף שהם ידעו לצלם פינות בחצר בניסיון להראות לי קיומן של שערות כלבים.
12. המשיבה מצידה לא הכחישה כי היא מגדלת שלושה כלבים בביתה, כמו שלא הכחישה שהיא ניצרה סדין שיצא נקי ממכונת הכביסה וזאת על מנת למתוח אותו בטרם תלייתו משום שהוא יוצא מקומט מהכביסה. היא הכחישה בתוקף שהסדין היה מלוכלך. התרשמתי מכנות עדותה של המשיבה והמבקשים לא הצליחו לסתור עדותה בעניין זה.

13. אכן הוגשו תמונות פוטו שמראות כי בפניה כזו או אחרת בחצר ביתה של המבקשת קיים לכלוך מסוים, כנראה שיערות כלבים, אולם אין הוכחה שהדבר הינו כתוצאה מניעור הסדינים על-ידי המשיבה. כאן המקום להדגיש כי המדובר בחצר פתוחה וזה אך טבעי שיצטבר לכלוך מסוים בחצר המבקשת.
14. יתירה מזו, העדה ליבנת ממן אישרה בחקירתה הנגדית כי למבקשים יש כלב בחצר (עמ' 5 לפרוטוקול, שור' 25 - 26), דבר אשר עולה מאחד הסרטונים שהגישו לי המבקשים במעמד הדיון והמתעד כביכול קללות לאחר מסירת הצו למשיבים, שבו נראה כלב חופשי מסתובב בחצר המבקשת הסגורה והמרוצפת. עובדה זו בחרו המבקשים להסתיר מעיני בית-המשפט אף שהיא רלוונטית. לא מן הנמנע כי שאריות השערות שעליהן מלינים המבקשים המתועדות בתמונות הפוטו מקורן בכלבם דווקא ולא כטענתם מגיעות מניעור הסדינים ע"י המשיבה.
15. באחד הסרטונים שצילם העד יוסף דאודי לאחר הוצאת הצו במעמד צד אחד, אכן נצפתה המשיבה מנערת סדין, והיא לא הכחישה זאת בעדותה, ואולם על פניו נראה שהסדין היה מקומט לאחר כביסה, ועד זה לא הראה באותו סרטון שכתוצאה מהניעור התלכלכה החצר.
16. אדרבא, אם המבקשים ידעו לצלם את המשיבה כשהיא מנערת את הסדין לאחר מתן הצו במעמד צד אחד, נשאלת השאלה מדוע הם לא תיעדו כשהיא מנערת את הסדין במהלך האירוע שהתרחש בחג על מנת להוכיח כי אכן היה מדובר בסדין מלוכלך.
17. למעשה, מדובר בסכסוך שכנים ארוך ומתמשך כפי שגם עולה מפסק דינה של כב' השופטת עיריה מרדכי מיום 11/08/2002 שניתן במסגרת ת"א (שלום בית שאן) 590/01, אשר הוגש לי על-ידי המשיבים.
18. הוברר כי הסכסוך הוא במקורו ובמהותו סכסוך אזרחי ואינו הולם את מסגרת הדיון המצומצמת בבקשות למניעת הטרדה מאיימת. המבקשים מלינים כנגד ניעור הסדינים ע"י המשיבה, ואילו זו האחרונה טוענת שזאת האפשרות היחידה העומדת בפניה הואיל ואין לה מרפסת נוספת וכי זו זכותה "להתנהג חופשי" בביתה.
19. נראה שהמבקשים מפריזים בתלונותיהם ובתיאור הדברים המיוחסים למשיבה. התרשמתי כי המבקשים מתקשים להשלים עם השימוש שהמשיבים עושים במרפסת ביתם בלי כל קשר אם שימוש זה גורם להם באמת לכלוך בחצר, בין אם לאו, כנראה בשל הפגיעה בפרטיותם, פגיעה שהיא בלתי נמנעת לאור מיקום המרפסת, אלא שאין זו המסגרת ההולמת לדון בזכותם של המשיבים להשתמש במרפסת ולקבוע את המותר והאסור בשימוש שהם עושים במרפסת והאם למשיבה מותר לנער את הסדינים אם לאו, דבר שמן הראוי כי ייעשה במסגרת תביעה אזרחית רגילה.
20. אם המבקשים חפצים לאסור על המשיבה לנער את הסדינים או לתלות את הכביסה במרפסת ביתה,

כי אז עליהם להגיש תובענה אזרחית שבה יתבררו זכויות הצדדים ההדדיות (שכן גם למשיבים יש טענות על מטרד מצד בני משפחת המבקשים).

21. יש להדגיש כי "צו מניעת הטרדה מאיימת פוגע בזכויות אדם ואינו עניין דיוני ג דא: צו מניעת הטרדה מאיימת מגביל זכויות יסוד בסיסיות של הפרט כמו חופש התנועה, זכות הקניין, חופש הביטוי, הזכות לחירות ולאוטונומיה" [רע"א 2327/11 - פלוני נ' פלוני (פורסם בנבו, 28.04.2011), פסקה 24].

22. מסכים אני עם הדברים הנכוחים שנאמרו עליידי כב' השופט צימרמן ב-ה"ט (שלום ת"א) 33675-06-17 - **משה אברמציב נ' ירון דלבריאן** (פורסם בנבו, 18.06.2017), שלפיהם "אין לך כמעט עוולה או הפרת הסכם שלא ניתן להגדירה גם כעוכרת שלוה, וככזו היכולה להיכנס להגדרתה הרחבה עד מאד של "הטרדה מאיימת" שבסעיף 2 לחוק. ועדיין, חוק מניעת הטרדה מאיימת אינו תחליף כאמור לכל הדינים האזרחיים (והפליליים). כאשר בית המשפט מוצא כי המדובר בהליך הנחזה כתחליף לנקיטת הליכים אחרים כמקובל, בית המשפט לא ייטה לסייע מכוחו של חוק מניעת הטרדה מאיימת" [ראו גם ה"ט (תל אביב) 66992-07-17 - **חנה לוי נ' גמליאל טל דרוקר**, תק-של 43692 (3), 31/07/2017].

23. כאמור לעיל, עסקינן בסכסוך שכנים שנמשך שנים רבות, ואשר עניינו השימוש שכל צד עושה בקניינו שבבית המשותף, סכסוך שהוא במהותו אזרחי מתחום דיני המקרקעין. בכגון דא דרך המלך היא ברור ממצה של זכויות הצדדים המהותיות על מנת שבית המשפט יוכל להוציא צווים קבועים שתוקפם לא יהיה מוגבל בזמן (כפי שהוא המצב בצווים לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת). במקרים כדוגמת זה שבפני יש להגביל מתן סעד לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת לאותם מקרים חריגים בהם הוכחה פגיעה של ממש בשלוות חייו של מבקש הצו או באם הוכח קיומו של סיכון ממשי כי המשיב עלול לפגוע בגופו של המבקש, אחרת בתי המשפט יוצפו בבקשות מעין אלו, שפתיחתן אינה כרוכה בתשלום אגרה והדיון בהן הנו קצר וכך המבקש משיג סעד מהיר ללא השקעת כספים מצידו, אך הן לא עוקרות את הבעיה מהשורש.

24. יצוין כי במקרה שלנו, חרף העובדה כי הסכסוך בין הצדדים נמשך שנים רבות, אין טענה מצד המבקשים כי המשיבים או מי מהם נקטו באלימות פיזית כלפיהם ופגעו בגופם של המבקשים או מי מבני ביתם.

25. יחד עם זאת, מאליו מובן כי אין בדברים לעיל משום מתן הכשר למשיבים לנער סדינים ושטיחים מלוכלכים וככל העולה על רוחם. היה ויוכח בעתיד כי המשיבה מנערת סדינים מלוכלכים אזי יהיה בכך עילה מספקת להוציא כנגדה צווים מתאימים, בין במסגרת בקשה למניעת הטרדה מאיימת ובין במסגרת תביעה אזרחית, שכן גם בהנחה כי מבחינת הדין המהותי למשיבה זכות לנער את הסדינים כפי שהיא עושה כיום כחלק מזכות הקניין בדירתה - ואין אני מחווה כל דעה בעניין זה - הרי שעדיין את השימוש בזכות הקניין יש לעשות בתום לב ומבלי לגרום מטרד לשכנים [ראו למשל סעיף 44 לפקודת הנזיקין

[נוסח חדש] בעניין מיטרד ליחיד].

26. יש להצטער על כך שהצדדים מתעקשים לשמר את הריב ביניהם במקום ליהנות מהחיים הכל כך קצרים ולטפח חיי שכנות תקינים המבוססים על כבוד הדדי והתחשבות בצרכיו של האחר.

27. המורם מכל האמור לעיל הוא שאני דוחה את הבקשה הואיל ולא עלה בידי המבקשים להוכיח טענתם כדבעי. הצו הארעי שניתן ביום 17/10/2017, מבוטל.

28. המבקשים ישלמו למשיבים הוצאות משפט בסכום כולל של - 1,000 ₪. סכום זה ישולם בתוך 30 יום מהיום שאם לא כן - הוא יישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק החל מהיום ועד התשלום המלא בפועל.

המזכירות תמציא העתק החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, ט' חשוון תשע"ח, 29 אוקטובר 2017, בהעדר הצדדים.